

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

MANIFEST 8 DE MARÇ, DIA INTERNACIONAL DE LES DONES 2021

Avui, 8 de març de 2021 volem manifestar que les dones no ens aturem, les dones continuem movent el món i sent presents, participant i liderant els espais de representació i de presa de decisió.

Ara fa un any que es va declarar l'estat d'alarma per una pandèmia que ens ha portat a una crisi sanitària mundial amb conseqüències devastadores per al conjunt de la humanitat i, en especial per a les dones.

La COVID-19, més enllà de l'impacte sobre la salut, ha tingut un impacte sistèmic que ha posat de manifest la importància de totes aquelles activitats essencials de cura i per a la sostenibilitat de la vida, i ha evidenciat que les desigualtats de gènere, en un context de crisi, situen les dones en una posició de més vulnerabilitat.

Arran de la pandèmia, han sorgit nous obstacles que se sumen als de caràcter social i sistèmic que persistien abans i que frenen la participació i el lideratge de les dones. A tot el món, les dones s'enfronten a un augment de les violències masclistes, de les tasques de cures no remunerades, de la bretxa salarial i digital, de la desocupació, de la pobresa, entre tantes altres discriminacions, i a un retrocés en drets socials, econòmics i polítics, com ja ha alertat les Nacions Unides.

Cal continuar apostant de forma decidida per equilibrar els temps personal, social, familiar i laboral, i trencar així la discriminació de gènere en el temps. Això implica continuar treballant per implantar als nostres municipis uns horaris més racionals.

La segregació de gènere en l'àmbit laboral i el rol tradicional de cuidadores assignat a les dones, les ha situat al capdavant de les activitats que han resultat clau durant la pandèmia i, en conseqüència, a estar exposades a un major risc d'infecció: les dones constituïm el 70% de les treballadores del sistema sanitari, el 80% del personal de serveis socials, el 84% de les treballadores a residències de gent gran, el 64% del personal dels establiments d'alimentació i el 86% del personal de neteja.

Durant aquest any hem vist augmentar la precarietat de les dones al mercat de treball i la feminització de la pobresa. Les dones han patit més reduccions de la jornada laboral comportant una pèrdua d'ingressos, un major augment de l'atur, de la precarietat en l'economia informal i, com a conseqüència, un major risc de pobresa.

El tancament de les escoles i el confinament han comportat un increment de les tasques domèstiques i de cura a realitzar dins de les llars, feines històricament associades a les dones i que continuen recaient en major mesura en elles. A aquesta intensificació de les feines de cura s'ha afegit el teletreball, comportant més sobrecàrrega de feina i més estrès, amb un impacte en el benestar de les dones.

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

EL context de confinament i pandèmia ha augmentat els risc de les dones a patir violència masclista, exposant-les a conuiu 24 hores amb el seu agressor, tal i com indiquen l'augment de denúncies i atencions realitzades pels serveis i entitats especialitzades. A més, el confinament ha dificultat considerablement l'accés a la denúncia, així com l'accés a xarxes familiars, comunitàries i laborals que podrien oferir contenció i ajuda.

Tot i aquest major impacte i presència femenina al capdavant de la pandèmia, hem vist com entre les veus expertes no hi ha dones, des de l'epidemiologia, la medicina i altres àmbits de coneixement, així com en la presa de decisions a l'hora de dissenyar i implementar mesures per donar resposta a la crisi sanitària.

Aquesta infrarepresentació de les dones també es fa palesa en els espais de presa de decisió política, només 20 països al món tenen una dona com a cap d'estat o de govern. Curiosament, la meitat d'aquests països han estat reconeguts a nivell mundial per la seva eficàcia per fer front a l'impacte sanitari i socioeconòmic de la pandèmia, i han constituït un exemple de com els lideratges feministes aporten polítiques i pressupostos més efectius, inclusivament i justos per afrontar les crisis.

Davant de tot això, cal que d'una vegada per totes les institucions implementin polítiques realment feministes, que vagin més enllà de les polítiques d'aparador i que garanteixin la millora de la qualitat de vida de la població. Implementar polítiques feministes vol dir reforçar els serveis públics i revertir les privatitzacions i retallades en matèria de sanitat, educació i serveis socials; vol dir valoritzar les cures, millorant les condicions laborals de les treballadores i augmentant els recursos en matèria de dependència; vol dir garantir la igualtat d'oportunitats a totes les persones sigui quin sigui el seu origen, la seva sexualitat, la seva identitat o expressió de gènere.

Com deia Maria Mercè Marçal:

Dins la pell de l'onada salada

Serem cinc-centes, serem mil.

Perdrem el compte a la tombada.

Juntes farem nostra la nit.

Serem milions. Serem milions i milers de milions: I vosaltres, els homes, ja feu tard, molt tard!, ha arribat l'hora que us apunteu massivament a la lluita per una societat justa, on totes les dones des de la nostra diversitat tinguem els mateixos drets i oportunitats que teniu vosaltres des del moment de néixer.